

ה"ת 21767/11/18 - מיטל שירותי כח אדם בע"מ, אמנון חיים ברקאי נגד פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה, אופיר התזה ושאיבת בטון בע"מ

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 21767-11-18 מיטל שירותי כח אדם נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה

לפני	1. מיטל שירותי כח אדם בע"מ
המבקשים	2. אמנון חיים ברקאי
נגד	
המשיבות	1. פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
	2. אופיר התזה ושאיבת בטון בע"מ

בשם המבקשים: עו"ד איתן כביראן, עו"ד יניב פרץ ועו"ד עמוס נפתלי

בשם המשיבה 1: עו"ד אוראל בן מוחה, רס"מ איתן קרמר, מר אורי הנסב

החלטה

לפניי בקשה להחזרת תפוסים לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: פסד"פ).

רקע וטיעונים - בתמצית שבתמצית

1. ביום 12.2.18 הוגש בבית המשפט המחוזי בתל אביב כתב אישום נגד 19 נאשמים, זאת בגין עבירות הכוללות, בין השאר, פעילות בארגון פשיעה, הוצאת והפצת חשבוניות מס פיקטיביות, עבירות על חוק מע"מ, על פקודת מס הכנסה ועל חוק איסור הלבנת הון - תפ"ח 24905-02-18 מדינת ישראל נ' אטיאס ואח' (להלן: כתב האישום). המשיבה 2 היא נאשמת מספר 12 בכתב האישום. כבר עתה יוער כי מדובר בכתב אישום נרחב בהיקפו המחזיק למעלה מ- 500 עדי תביעה. במסגרת כתב האישום עותרת המדינה לחלט רכוש מאת הנאשמים.

2. המבקשת היא חברת כוח אדם אשר התקשרה לפי הטענה בהסכם עם המשיבה 2 במסגרתו התחייבה לספק לה שירותים שונים. כנגד השירותים העבירה המשיבה 2 למבקשת שתי המחאות בסך כולל של כ- 477,000 ₪ (להלן: ההמחאות). המבקש הוא הבעלים והמנכ"ל של המבקשת.

3. ביום 21.12.17 ניתן צו להמצאת ותפיסת חפצים (צ"ח 42862-12-17) הכוללים, בין השאר, חשבון בנק הרשום על שם המשיבה 2 - חשבון 560633 בבנק הפועלים סניף 617 (להלן בהתאמה: צו התפיסה, החשבון). תוקפו של צו התפיסה הוארך מעת לעת, ראו החלטה מיום 12.7.18 בהליך ה"ת 31082-07-18.

4. לטענת המבקשים, יש לשחרר את חשבונה של המשיבה 2 על מנת לאפשר לפרוע מתוכו את הסכום הנקוב בהמחאות.

5. להשלמת התמונה יובהר כי הבקשה הוגשה בתחילה לבית המשפט המחוזי בתל אביב, שם הוגש כתב האישום (צ"א 57782-06-18). בהחלטה מיום 18.10.18 נעתר בית המשפט המחוזי, כבוד השופט י' טופף, לבקשת המשיבה 1 (להלן: המדינה) והורה על מחיקת הבקשה אשר אמורה להתברר לפני בית משפט השלום שהוציא תחת ידו את צו התפיסה. זאת נוכח העובדה שהחשבון רשום אמנם על שם המשיבה 2, אך הבעלות האמיתית בחשבון שייכת לכאורה לחשוד אחר (איננו בארץ - בהליכי הסגרה מספרד) שטרם הוגש נגדו כתב אישום. מכאן, החשבון איננו נכלל במסת הנכסים אותם ביקשה המדינה לחלט בגדרי כתב האישום, והוא נותר תפוס בגדרי צו התפיסה בשלב החקירה.

6. ביום 12.12.18 התקיים לפניי דיון בבקשה. לטענת המבקשים, יש לשחרר את החשבון בשל הנזק המשמעותי שנגרם להם. לטענתם, הואיל ומדובר בשלב החקירה, והואיל ובשלב זה המדינה פעלה לתפיסת החשבון במסגרת הוראות הפסד"פ, אזי אינם צריכים להצביע על זכות קניינית ודי בזכות אובליגטורית כדי לגבור על זכויותיה של המדינה בחשבון. לחלופין, הפנו להוראת סעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים), כשלטענתם רכשו את זכותם ברכוש בתמורה ובתום לב, מבלי שיכלו לדעת כי שימש או הושג בעבירה.

דיון

7. החשבון רשום אמנם על שם המשיבה 2, אך חומר החקירה מצביע על כך שהחשבון שייך לכאורה לחשוד תום בן דוד (להלן: תום), שהוא מורשה חתימה ומורשה פעולה בחשבון, ולפי החשד הוא העומד מאחורי המשיבה 2. החשבון תפוס כדיון, וממילא המבקשות אינן צד להליך התפיסה. תפיסת החשבון נועדה לאפשר חילוט עתידי של רכושו של תום בשווי מלוא היקף העבירות המיוחסות לו, זאת בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון).

8. המבקשים הם טוענים לזכות ברכוש. בהתאם להוראת סעיף 21(ד) לחוק איסור הלבנת הון, בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש אלא לאחר ששמע התנגדויות מאת הטוענים לזכות. אין מחלוקת על כך שהזכות להישמע קיימת גם בשלב החקירה (סעיף 34 לפסד"פ), אלא שעל הטוען לזכות להצביע על זכות קניינית או מעין קניינית אותה רכש. ראו לעניין זה בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון (31.10.07), בעיקר סעיפים 45-51. אינני מקבל את האבחנה שביקש לעשות ב"כ המבקשים בין שלב החקירה בו אנו צועדים במסלול "פסד"פי", שאז לטענתנו די בזכות אובליגטורית כדי לגבור על זכויות המדינה, לבין המסלול של חוק איסור הלבנת הון (בשילוב עם הוראות סעיפים 36 - 36 לפקודת הסמים) שרק בו על הטוען לזכות להצביע על זכות קניינית. לא לא רק שטענה זו איננה מושתתת על אדנים משפטיים,

נהפוך הוא, קבלתה תשמוט את הקרקע תחת אפשרות המדינה להיפרע מהרכוש התפוס בתום ההליך.

9. גם אם נבחן את טענות ב"כ המבקשים במשקפיים של טוענים לזכות המבקשים להצביע על נימוקים מיוחדים (סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון) הרי שעליהם להיות בעלי זכות מוכרעת ברכוש ולהצביע על פגיעה משמעותית אשר "חורגת מעבר לפגיעה המובנת מאליה בהם", ראו ע"א 8679/06 חביץ' נ' מדינת ישראל (30.12.08) בסעיף 10.

10. כאמור, תום הוא בעל השליטה בחשבון, אשר תפוס כדין במסגרת החקירה, זאת על מנת לאפשר חילוט מלוא רכושו עד כדי מלוא היקף העבירות בהן הוא חשוד.

11. עילת התפיסה בשווי המפורטת בסעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון נוספה כעילה שיטתית לפסד"פ, ובשלב הנוכחי המדינה רשאית לפעול במקביל בשני המסלולים, מסלול פסד"פי ומסלול חוק איסור הלבנת הון, ולבחור את הדרך המתאימה לה בכל נקודת זמן. ראו לעניין זה החלטת בית המשפט העליון, כבוד השופט נ' הנדל בבש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך (15.3.17) וכן החלטת בית המשפט העליון, כבוד השופט י' עמית בבש"פ 4526/18 אלוביץ' נ' מדינת ישראל (5.8.18).

12. שעה שהמבקשות נעדרות זכות קניינית או מעין קניינית, ובהיעדר נימוקים מיוחדים אחרים, מצאתי כי זכותה של המדינה להמשיך ולהחזיק בחשבון גוברת על זכותם של המבקשים כנושים לכאורה. משכך הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ט, 13 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

ההחלטה תישלח לצדדים.

חומר החקירה יוחזר לנציגי המבקשת במזכירות בית המשפט.